

sige hinanden imod og lægge afstand. Er det ikke rigtigt?

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Jo, det er rigtigt, den her debat har været en debat om debatten.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Nu kom der jo mange ting her, så ved jeg ikke, om ordføreren fattede det hele, men det, jeg hørte, var, at en af repræsentanterne fra det tæskehold, der nu er indkaldt i dag og har planlagt det her, var hr. Hüseyin Arac. Og jeg synes, at han udfordrer hr. Troels Lund Poulsen til at sige, at der var noget, man ikke måtte sige. Er det ikke et indgreb i ytringsfriheden?

(Kort bemærkning).

Troels Lund Poulsen (V):

Jo, og det var netop også derfor, jeg svarede hr. Hüseyin Arac på spørgsmålet om et værdifælesskab, hvor jeg gik ud fra, at hr. Hüseyin Arac deler det værdifælesskab, som alle burde dele i det her Folketing, nemlig at man værner om ytringsfriheden og muligheden for at sige det, som man gerne vil.

Formanden:

Tak til hr. Troels Lund Poulsen. Så er det hr. Henrik Sass Larsen som ordfører.

Kl. 11.05

Henrik Sass Larsen (S):

I Socialdemokratiet finder vi debatten om religiøse symboler og ligestilling relevant og nødvendig, men vi synes ikke, at den er foregået på rimelige præmisser. At sammenligne tørklædet med det samme symbol, som har stået for nogle af de mest rædselsfulde forbrydelser i denne verden, er helt urimeligt, og det tager vi skarpt afstand fra. Nazismens udryddelseslejre var i sandhed det grusomste, der næsten nogen sinde er set, og derfor forekommer det helt grotesk at sammenligne det muslimske tørklæde med symbolet på nazismen, hagekorset.

Så meget desto mere er det nødvendigt, at Folketingets partier tager en ordentlig og afbalanceret debat om religiøse symboler og ligestilling i det moderne samfund. Og i den debat kommer vi ikke uden om, at tørklædet mange steder spiller en central, politisk rolle. På globalt plan tvinges mange muslimske kvinder uden

tvivl til at bære tørklædet. Det er undertrykkende, og det er forkert. Og som et parti, der kæmper for kvinders rettigheder, uanset hvor de bor henne i verden, så er alle symboler på undertrykkelse ubehagelige at være vidne til. Også i Danmark tjener det næppe kvindernes integration og ligestilling at bære tørklæde.

Det er derfor, vi er kritiske over for tørklædet som en påtvungen hovedbeklædning, og det er derfor, vi mener, at samfundet skal hjælpe til, at kvinder og piger, som tager opgøret og fravælger tørklædet, også har samfundets opbakning. De har i hvert fald Socialdemokratiets opbakning.

Socialdemokratiet ønsker færrest mulige religiøse symboler i det offentlige rum. For os er religion en privatsag, og vi synes også, at symbolerne hører til i privatsfæren. Samfundet skal hjælpe de unge piger med at bryde den konervative og begrænsende opfattelse af kønsroller, og vi skal hjælpe pigerne til at lave deres eget ungdomsoprør. Og samtidig skal vi også hjælpe de modne kvinder til at bryde isolationen. Alt for mange muslimske kvinder er isoleret i det danske samfund.

Spørgsmålet er så: Hvad er den bedste metode til at opnå dette mål? Og det er her, vi ikke tror på, at et tørklædeforbud vil nytte. Vi tror ikke på, at det er vejen at gå. Det vil ikke ifølge vores overbevisning tjene kvindernes integration. Vi tror tværtimod, at man risikerer at få den modsatte effekt, nemlig at hvis kvinder, som i forvejen står i en presset situation, slet ikke får lov til at bevæge sig rundt i samfundet, eller hvis unge piger bliver flyttet fra f.eks. folkeskolen til privatskoler, ja, så er vi ikke nået nogen vegne.

Skal tørklædet som en påtvungen hovedbeklædning forsvinde, er det gennem den almindelige offentlige debat, og ved at man lokalt på den enkelte skole eller på den enkelte arbejdsplads tackler situationen. Det er her, vi skal diskutere sammenhængen mellem religion og frihedsrettigheder, og det er her, vi skal diskutere kvinders ligestilling.

Vi tror, at vi kan blive meget bedre til at integrere indvandrere i det danske samfund, men det kræver også, at vi tør tage diskussioner om farlige emner, at vi diskuterer nuanceret, og at vi ikke fornægter problemer. Det nytter ikke i praksis, at man melder sig ud af debatten. Vi skal kunne diskutere, og vi skal kunne sige fra, men vi skal ikke dømonisere. Det er i hvert fald vores vej til debatten.